

راهنمای درمان هپاتیت C مزمن در ایران

ویژه پزشکان عمومی

تهییه و تدوین:

دکتر رشید رمضانی، دکتر حمیرا فلاحی
دکتر امیر انوشیروانی، دکتر امیرعلی سهراب پور
مهندس روشنک نمازی، دکتر لیلا آهنگرزاده

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

معاونت بهداشت

مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر

اداره هپاتیت

و

شبکه هپاتیت ایران

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۲۷۶-۲۸-۳
ISBN: 978-622-6276-28-3

نام کتاب: راهنمای درمان هپاتیت C مزمن در ایران
ویژه پزشکان عمومی

تالیف: دکتر رشید رمضانی، دکتر حمیرا فلاحتی

دکتر امیر انوشیروانی، دکتر امیر علی سهراب پور

مهندس روشنک نمازی و دکتر لیلا آهنگرزاده

ناشر: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت بهداشتی

تاریخ و نوبت چاپ: اول - بهار ۱۳۹۹

شماره گان: ۱۰۰۰

بها: رایگان

عنوان و نام پدیدآور : راهنمای درمان هپاتیت مزمن در ایران ویژه پزشکان عمومی/تهیه و تدوین رشید رمضانی... [و دیگران]

مشخصات نشر : تهران: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت بهداشتی و شبکه هپاتیت ایران. ۱۳۹۹:

مشخصات ظاهری : ۴۰ ص

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۶۲۷۶-۲۸-۳

یادداشت

: تهیه و تدوین رشید رمضانی، حمیرا فلاحتی، امیر انوشیروانی، امیرعلی سهراب پور، روشنک نمازی، و لیلا آهنگرزاده

موضوع : Hepatitis C :

موضوع : درمان هپاتیت سی:

موضوع : هپاتیت سی پیشگیری,

شناسه افزوده : ۱۳۴۷

شناسه افزوده : رمضانی، رشید،

شناسه افزوده : ایران، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت بهداشتی و شبکه هپاتیت ایران

ردی بندی کنگره : RCA۸۴۸

ردی بندی دیوی : ۶۱۶/۳۶۲۳

شماره کتابشناسی ملی : ۶۱۷۷۱۱۱

فهرست مطالب

۰	تقدیر و تشکر
۶	پیش گفتار
۹	اختصارات
۱۰	اپیدمیولوژی بیماری در جهان و ایران
۱۰	راههای انتقال ویروس هپاتیت C
۱۳	راههای عدم انتقال ویروس
۱۴	غربالگری هپاتیت C
۱۵	دوره کمون بیماری
۱۵	علائم
۱۷	پیشگیری از ابتلای به هپاتیت C
۱۸	واکسیناسیون
۱۹	تشخیص
۱۹	هدف از درمان
۲۰	اقدامات قبل از شروع درمان
۲۵	درمان
۲۷	پیگیری
۲۹	تعیین پاسخ به درمان
۲۹	پیگیری پس از پایان درمان
۳۰	کنتراندیکاسیون‌های درمان بیمار توسط پژوهش عمومی

۳۱	اندیکاسیون‌های ارجاع بیمار به سطح تخصصی بالاتر (بیمارستان)
۳۲	اندیکاسیون‌های اعزام فوری بیمار به بیمارستان
۳۳	نکات مفید
۳۴	تداخلات دارویی

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از کلیه عزیزانی که در تهیه راهنمای درمان هپاتیت C همکاری داشته‌اند شامل اعضای محترم کمیته کشوری مراقبت و درمان هپاتیت، گروه مشاورین و گروه تدوین کننده راهنمای درمان تشکر و قدردانی می‌شود.

اعضای محترم کمیته علمی مراقبت و درمان هپاتیت:

دکتر رضا ملک زاده	عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران، معاون پژوهشی وزارت بهداشت
دکتر علی اکبر سیاری	عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی
دکتر محمد مهدی گویا	عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر
دکتر سید موبید علویان	عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی دانشگاه بقیه الله
دکتر مینو محرز	عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران
دکتر مسعود مردانی	عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی
دکتر محمود نبوی	عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، معاون مرکز مدیریت بیماریها
دکتر مهرداد حق ازلی	عضو هیات علمی مرکز آموزشی تحقیقاتی قلب و عروق شهید رجایی
دکتر رشید رمضانی	رئیس اداره کنترل هپاتیت، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی
دکتر حمیرا فلاحی	کارشناس اداره کنترل هپاتیت، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

اعضای محترم مشاورین مراقبت و درمان هپاتیت (به ترتیب حروف الفبا):

دکتر حسین پوستچی	عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران
دکتر امیرعلی سهراب پور	عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران، رئیس شبکه هپاتیت
دکتر علیرضا شغلی	عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زنجان، معاون پژوهشی دانشگاه

پیش گفتار

رتبه مرگ و میر ناشی از هپاتیت‌های ویروسی در جهان از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۳ میلادی از جایگاه دهم به هفتم رسیده است و از سوی دیگر تنها ۱ نفر از هر ۱۰ نفر فرد مبتلا به هپاتیت از بیماری خود مطلع بوده و می‌تواند به درمان دسترسی داشته باشد در همین راستا بالغ بر ۱۲۰ کشور در جهان از جمله ایران متعهد به اهداف سازمان جهانی بهداشت در خصوص حذف هپاتیت تا سال ۲۰۳۰ شده‌اند. اهداف حذف عبارتند از:

- کاهش ۹۰ درصدی موارد جدید ابتلا به هپاتیت‌های B و C
- دسترسی همگانی به درمان‌های کلیدی برای هپاتیت‌های ویروسی مزمن B و C تا ۸۰ درصد که این امر می‌تواند باعث کاهش ۶۵ درصدی مرگ‌های مرتبط با هپاتیت شود.

علیرغم اینکه ایران در حال حاضر جزو کشورهای با شیوع نسبتاً کمتر هپاتیت B محسوب می‌شود ولی میزان بروز سالیانه این بیماری در سال ۲۰۰۹ میلادی، ۷/۷ در صد هزار برآورد شده است. با وجود این بار اقتصادی هپاتیت B در سال ۲۰۱۳، در کشورمان ۴۵۰ میلیون دلار برآورد گردیده است. هزینه درمان سالیانه بیماران مبتلا به هپاتیت B در کشورمان بالغ بر ۲۲۶ میلیون دلار می‌گردد که هزینه دارو قسمت عمده‌ای از این مقدار را شامل می‌شود.

علیرغم روند کاهشی هپاتیت B در کشور در برخی مناطق از قبیل استان گلستان، سیستان و بلوچستان رقم شیوع بالاتر از سایر مناطق کشور بوده و حدود ۳٪ برآورد می‌گردد. کشور ایران جزو کشورهای با شیوع کم هپاتیت C در جمعیت عمومی و با شیوع متمرکز در گروههای پرخطر به شمار می‌رود. شیوع HCV در جمعیت عمومی کشور کمتر از HBV و تقریباً زیر ۰/۵ درصد برآورد می‌گردد.

در طی چند سال اخیر با ورود داروهای جدید هپاتیت C به بازارهای جهان و ایران، درمان این بیماری متحول شده است. درمان به حدی ساده، مؤثر و بدون عارضه شده که هم اکنون چشم امید به حذف این بیماری داریم. راهنمای بین المللی عمدۀ شامل راهنمای آمریکایی (AASLD) و راهنمای اروپایی (EASL) می‌باشند. سازمان‌های دیگری مانند WHO و APASL نیز راهنمایی خود را دارند. مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و شبکه هپاتیت ایران در راستای تسهیل درمان هپاتیت C و حرکت در مسیر حذف عفونت هپاتیت C از کشور تا سال ۱۴۱۰، با همکاری پژوهشکده بیماری‌های گوارش و کبد دانشگاه علوم پزشکی تهران با در نظر گرفتن مطالعات ایرانی، خلاصه‌ای از این راهنمایها را، جهت استفاده پزشکان عمومی کشور تهیه کرده است.

در راهنمای زیر فقط داروهایی که در ایران موجودند آورده شده است. خوشبختانه با سیاستی که وزارت بهداشت در پیش گرفته است، به زودی مسئولیت درمان بیماران مبتلا به هپاتیت C مزمن منحصر به تخصص خاصی نخواهد بود. از همین رو در این راهنمای، بر ساده سازی فرآیند انتخاب

درمان و اقدامات ضروری قبل و بعد از آن تاکید شده است. طبیعی است که مانند بقیه راهنمای همیشه موارد استثنایی وجود دارد که با توجه به شرایط بیمار باید در مورد آنها تصمیم گیری شود. به منظور دستیابی به اهداف برنامه جامع حذف هپاتیت‌های ویروسی در ایران برآئیم تا از بستر و ظرفیت در سطح یک نظام بهداشتی کشور و توان علمی پزشکان عمومی دوره دیده شاغل در این سطح حداقل استفاده را نمایم لذا این راهنمایمنه به منظور استفاده این گروه از پزشکان تدوین گردیده است. در پایان از همکارانی که در تهیه این راهنمای ارزشمند، صمیمانه تلاش نموده‌اند تقدیر می‌شود.

دکتر محمد مهدی گویا
رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر

اختصارات

APRI

AST to Platelet Ratio Index

DAAs

Direct Acting Antivirals

DCV

Daclatasvir

DOTS

Directly Observed Treatment Short course

HBV

Hepatitis B virus

HCV

Hepatitis C virus

HCC

Hepatocellular Carcinoma

HIV

Human Immunodeficiency Virus

FIB-4

Fibrosis-4

LDV

Ledipasvir

PCR

Polymerase Chain Reaction

PPI

Proton Pump Inhibitor

RDT

Test Rapid Diagnostic

SOF

Sofosbuvir

SVR

Sustained Virological Response

VEL

Velpatasvir

اپیدمیولوژی بیماری در جهان و ایران

با وجود اینکه هپاتیت C در تمام نقاط جهان دیده می‌شود، اما متاسفانه بیشتر بیماران مبتلا به هپاتیت C از ابتلای خود به این بیماری اطلاعی ندارند. افریقا، آسیای مرکزی و شرق آسیا، شایع ترین نواحی آلوده در جهان هستند. میزان شیوع هپاتیت C در جهان ۱ درصد برآورد می‌شود، ولی در منطقه مدیترانه شرقی (EMRO) که ایران نیز در این منطقه واقع است، شیوع ۲/۳ درصد (با ۱۵ میلیون مبتلا) است. کمترین میزان شیوع هپاتیت C در این منطقه مربوط به ایران است. بر اساس آخرین مطالعات انجام شده، در ایران شیوع هپاتیت C در کل جمعیت کمتر از ۰/۵ درصد (با ۱۸۶۵۰ نفر مبتلا) است. کشورهایی مانند آذربایجان و پاکستان با شیوع بالای بیماری در همسایگی ایران قرار دارند.

راه‌های انتقال ویروس هپاتیت C

ویروس هپاتیت C یک ویروس خون‌زاد از خانواده فلاوی ویریده (Flavi Viridae) بوده که ژنوم آن از جنس ریبونوکلئیک اسید (RNA) است. این ویروس به‌جز خون، در سایر مایعات بدن فرد مبتلا نیز وجود دارد، ولی بالاترین میزان آن در خون است. راه‌های انتقال این ویروس عبارتند از:

۱. خون آلوده

شایع ترین راه انتقال ویروس هپاتیت C از این طریق می‌باشد. خون آلوده به ویروس به صورت زیر قابل انتقال است:

- استفاده مشترک از وسایل تزریقی آلوده (سرنگ و سوزن مشترک) و حتی ملاقه (قاشق تزریق)، فیلتر و پایپ مشترک
 - استریلیزاسیون نامناسب یا استفاده مجدد از وسایل پزشکی غیر استریل (مانند سرنگ و سوزن)
 - تزریق خون یا فرآورده‌های خونی غربال نشده
 - خالکوبی/تاتو و سوراخ کردن بدن (Body Piercing) با وسایل آلوده
 - تماس اتفاقی شغلی/غیر شغلی با سوزن و سرنگ آلوده (احتمال آن پایین و حدود ۱ در ۳۰ است) پرسنل بهداشتی درمانی از جمله پرستاران و کارکنان آزمایشگاهها به علت تماس نزدیک و مداوم با خون و مایعات بدنی آلوده به خون در معرض خطر بیشتری هستند
 - تیغ ریش تراشی، قیچی و ماشین اصلاح مشترک در صورتی که آلودگی آن با خون فرد مبتلا تمیز نشده باشد و بلاfacile استفاده شوند، می‌توانند عامل خطرزا باشند، هرچند احتمال آن پایین است
 - استفاده از مسوак آلوده به طور مشترک
- هرچند انتقال ویروس هپاتیت C از راه مواجهه مخاطی یا مواجهه پوست ناسالم تایید نشده، ولی گزارش‌های نادری از انتقال این ویروس به دنبال پاشیدن خون به درون ملتحمه وجود دارد که در یکی از این گزارشات، به نظر می‌رسد که انتقال هم زمان هپاتیت C و HIV رخ داده شده باشد.

۲. ارتباط جنسی

- احتمال انتقال ویروس هپاتیت C از طریق ارتباط جنسی (خصوصاً، رابطه جنسی در حالت تک همسری) خیلی پایین است. ولی در صورتی که ارتباط جنسی منجر به مواجهه فرد با خون شود (برای مثال در مردانی که با سایر مردان ارتباط جنسی دارند، به ویژه افراد دارای عفونت HIV یا دریافت کنندگان داروی پروفیلاکسی قبل از مواجهه برای HIV)، ویروس می‌تواند منتقل شود.
- احتمال انتقال این ویروس در صورت وجود خون در حین ارتباط جنسی (نظیر خون قاعده‌گی) یا وجود خون، حتی اندک، در حین تماس‌های مقعدی افزایش می‌یابد.
- خطر انتقال ویروس در مردان دارای ارتباط جنسی با سایر مردان، (MSM)، بیشتر است.
- احتمال انتقال این ویروس در صورت وجود هر نوع زخم در ناحیه تناسلی (به دلیل عفونت‌های آمیزشی) یا وجود عفونت همزمان با HIV، افزایش می‌یابد.

۳. انتقال از مادر به فرزند (انتقال عمودی یا ورتیکال)

- انتقال عمودی یا ورتیکال به انتقال ویروس از مادر به فرزند در دوران بارداری، زایمان یا دوران نوزادی گفته می‌شود. این راه انتقال شایع نبوده و در مطالعات بزرگ بین ۴-۰٪ برآورد می‌شود.
- حدود یک سوم تا نیمی از موارد هپاتیت C که از مادر به فرزند انتقال می‌یابد در داخل رحم و قبل از آخرین ماه بارداری رخ می‌دهد. بقیه موارد انتقال در آخرین ماه بارداری یا در حین زایمان صورت می‌گیرد.

- نتایج برخی مطالعات نشان می‌دهد؛ وقتی مادر باردار به طور همزمان به عفونت‌های HIV و هپاتیت C مبتلا باشد، احتمال انتقال ویروس هپاتیت C دو برابر زمانی است که مادر فقط به هپاتیت C مبتلا باشد.

• به نظر نمی‌رسد که ویروس از طریق شیر مادر منتقل شود.

این بیماری در هر کشور می‌تواند در جمیعت‌های خاص متumerکز شود. اصلی‌ترین گروه‌های در معرض خطر ابتلای به هپاتیت C در ایران به ترتیب عبارتند از:

- I. مصرف کنندگان تزریقی مواد و افراد دارای رفتارهای پر خطر جنسی
- II. افراد مبتلا به هموفیلی، تالاسمی و بیماران تحت دیالیز

راه‌های عدم انتقال ویروس

ویروس هپاتیت C از راه‌های زیر منتقل نمی‌شود:

- دست دادن و بوسیدن فرد مبتلا
- استفاده از ظروف و وسایل غذاخوری مشترک
- معاشرت معمولی در محل کار و منزل
- از راه هوا
- عطسه و سرفه
- استفاده از سرویس بهداشتی مشترک

- شنا کردن در یک استخر

- شیردهی

غربالگری هپاتیت C

خوشبختانه بعد از اجرای برنامه مستمر غربالگری اهداکنندگان خون در ایران، بار این بیماری به طور چشمگیری در افراد مبتلا به تالاسمی، هموفیلی و بیماران دیالیزی کاهش یافته است. ولی متاسفانه تزریق با مواد مخدر هنوز هم به عنوان منبع اصلی عفونت در کشور محسوب می‌شود. بر اساس مطالعات انجام شده در ایران، غربالگری برای تشخیص وجود آنتی‌بادی ضد ویروس هپاتیت C (Anti-HCV Ab) برای گروه‌های زیر توصیه می‌شود و غربالگری سالانه افراد زیر از نظر هپاتیت C بسیار مهم است:

- افراد با سابقه دریافت خون و فرآورده‌های خونی قبل از سال ۱۳۷۴ شمسی (۱۹۹۵ میلادی)
 - يعنى قبل از غربالگری خون‌ها از نظر هپاتیت C در ایران
 - افراد با سابقه مصدومیت و مجروحیت جنگی
 - افرادی که مواد مخدر غیر قانونی (مثل مواد مخدر، داروهای نیروزا بدون تجویز پزشک)
- تزریق می‌کنند یا سابقه تزریق آن را دارند
 - افراد زندانی یا افراد با سابقه زندان
 - افراد مبتلا به هموفیلی و تالاسمی

- افراد تحت همودیالیز یا افراد با سابقه قبلی دیالیز
- بیماران با سابقه پیوند عضو
- افراد دارای رفتار جنسی پرخطر (شامل افراد تن فروش، افراد با شرکای جنسی متعدد)
- افراد با سابقه خالکوبی یا حجامت
- فرزندان متولد شده از مادران مبتلا به هپاتیت C
- افرادی که با HIV زندگی می‌کنند
- مردان دارای رابطه جنسی با سایر مردان (MSM)
- کارکنان شاغل در مراکز بهداشتی درمانی با سابقه تماس‌های اتفاقی شغلی با سوزن آلوده
- اهداکنندگان خون یا عضو

دوره کمون بیماری

دوره کمون بیماری ۱۵-۱۵۰ روز است.

علائم بیماری

عفونت با هپاتیت C به دو شکل حاد و مزمن دیده می‌شود:

۱. عفونت حاد: عفونت حاد هنگامی اطلاق می‌شود که ابتلای فرد در طی ۶ ماه پس از مواجهه

با ویروس، تشخیص داده شود. در اکثر موارد، ابتلای به عفونت حاد بدون علامت است.

در صورت وجود علامت، شایع ترین علائمی که در این عفونت دیده می‌شود عبارتند از:

- علائم شبی آنفولانزا از جمله درد عضلانی و تب بالای ۳۸ درجه سانتیگراد
- احساس خستگی
- بی اشتهاایی
- درد شکم
- احساس کسالت و ناخوشی
- تهوع
- زردی در چشم و پوست

حدود ۱۰ تا ۱۵ درصد افراد مبتلا به عفونت، در طی مدت ۶ ماه خود به خود و بدون درمان بهبود می‌یابند.

۲. عفونت مزمن: در افرادی که به طور خود به خود بهبود نمی‌یابند، بیماری به فرم مزمن تبدیل می‌شود. معمولاً هپاتیت مزمن همانند هپاتیت حاد بدون علامت است. هرچند ویروس می‌تواند باعث آسیب پیشرونده کبدی شود و پیامدهای جدی برای بیمار ایجاد نماید. در طی ۲۰ سال حدود ۳۰-۱۵ درصد (حدود یک سوم موارد) بیماران مبتلای به عفونت مزمن که درمان نشوند، سیروز کبدی ایجاد می‌شود. در طی ۱۰ سال حدود یک سوم افراد مبتلا به سیروز، به سرطان کبد (کارسینوم هپاتوسلوار) مبتلا می‌شوند. این سرطان علت اصلی مرگ ناشی از عفونت با هپاتیت C است که میانگین طول عمر و بقای فرد پس از تشخیص، حدود ۲۰ ماه است.

پیشگیری از ابتلای به هپاتیت C

از آنجایی که در حال حاضر برای پیشگیری از ابتلای به هپاتیت C واکسنی وجود ندارد، پیشگیری از ابتلای به این بیماری صرفاً مبتنی بر کاهش خطر مواجهه با این ویروس در مراکز ارائه خدمات بهداشتی درمانی و نیز کاهش مواجهه در جمعیت‌های در معرض خطر بالا (نظیر مصرف کنندگان تزریقی مواد یا در جریان تماس جنسی) است.

بروز بیماری با تامین خون سالم و روش‌های پزشکی ایمن در بیمارستان‌ها و کلینیک‌ها، افزایش آگاهی مردم و آموزش همگانی درباره خطرات مواجهه با ویروس در فرآیند تاتوی غیرایمن یا ارتباط جنسی محافظت نشده و غیر ایمن و سرانجام اجرای برنامه‌های کاهش آسیب (شامل ارائه سرنگ و سوزن نو، ارائه کاندوم، درمان نگهدارنده با متادون) در مصرف کنندگان تزریقی مواد کاهش می‌یابد. برای جلوگیری از تماس با خون و دیگر مایعات بالقوه عفونی و پیشگیری از ابتلای شغلی و تصادفی، رعایت اصول احتیاطی استاندارد (بهداشت فردی، واکسیناسیون هپاتیت B و استفاده از دستکش، عینک، گان و ماسک صورت و دهان) ضروری است.

اکثریت افراد جوان مبتلا به هپاتیت C به دلیل تزریق مواد مخدر، به عفونت نوع مزمن آن دچار می‌شوند. بنابراین، پیشگیری از انتقال هپاتیت C در جوانان بسیار حائز اهمیت، ولی اجرای آن بسیار دشوار است. برنامه‌های جایگزینی سرنگ و سوزن باعث کاهش خطر انتقال عفونت می‌شود.

به منظور پیشگیری از انتقال هپاتیت C، معمولاً استفاده از کاندوم در زوج‌هایی که به مدت طولانی تک همسر (مونوگاموس) هستند، ضروری نیست. ولی استفاده از کاندوم به هنگام تماس جنسی مقعدی یا ارتباط جنسی با شریک جنسی جدید، روش پیشگیری مناسبی محسوب می‌شود.

آموزش‌های مبتنی بر جمعیت و درمان هپاتیت C در راس برنامه‌های پیشگیری از انتقال هپاتیت C هستند. به نظر می‌رسد بهترین استراتژی برای پیشگیری از هپاتیت C، بیماریابی و درمان مبتلایان با هدف نهایی توقف گردش ویروس در جامعه است.

واکسیناسیون

در صورتی که مبتلایان به هپاتیت C سابقه واکسیناسیون هپاتیت B نداشته باشند، توصیه می‌شود که سه نوبت واکسن هپاتیت B دریافت کنند. ماهیت این واکسن از آنتی ژن سطحی ویروس بوده که برای افراد ۱۰ سال و کمتر، ۰/۵ میلی لیتر، برای افراد بالای ۱۰ سال، ۱ میلی لیتر و برای بالغین دیالیزی یا مبتلا به نقص سیستم ایمنی با دز دو برابر تزریق می‌شود. نحوه تزریق واکسن عضلانی بوده و در سه نوبت (بدو ورود، یک ماه پس از اولین مراجعه و ۶ ماه پس از اولین مراجعه) تزریق می‌شود. همچنین توصیه می‌شود تا مبتلایان به هپاتیت C واکسن هپاتیت A تزریق نمایند.

تشخیص

هپاتیت C دارای ۶ ژنوتیپ اصلی است . در ایران ژنوتیپ های ۱ و ۳ شایع هستند که به ترتیب حدود ۶۰٪ و ۴۰٪ شیوع دارند. سایر ژنوتیپ ها در ایران نادرند. در حدود ۱۰-۱۵٪ موارد عفونت های حاد HCV بدون درمان خودبخود بهبود می یابند. در این موارد HCV Ab مثبت باقی می ماند ولی HCV RNA و Core-Ag ویروس هپاتیت C منفی می شوند.

• HCVAb مثبت (چه RDT یا ELISA و چه HCV-Core-Ag) یا HCV RNA(PCR) یا HCV RNA با تشخیص با Core-Ag ویروسی (شمارش ویروسی) به معنای عفونت فعال نیست و بایستی حتماً تأیید شود.

• HCV RNA (PCR) مثبت چه کیفی و چه کمی (شمارش ویروسی) به معنای عفونت فعال بوده و برای شروع درمان کافی است.

• HCV-Core-Ag روش تشخیصی دیگری می باشد که امکان انجام آن فعلأً در ایران وجود ندارد. لیکن در صورت امکان انجام. مثبت بودن آن به معنای عفونت فعال بوده و برای شروع درمان کافی است و نیازی به PCR نیست .

هدف از درمان

در حال حاضر با ظهور داروهای جدید هدف از درمان این است که عفونت HCV درمان قطعی شود لذا هدف از درمان عبارت است از: (Cure)

(۱) جلوگیری از عوارض کبدی مرتبط با HCV و عوارض خارج کبدی از جمله نکروز التهابی کبدی، فیبروز، سیروز، سیروز جبران نشده (decompensation)، کارسینوم هپاتوسلولار ، عالیم شدید خارج کبدی و مرگ

(۲) بهبود کیفیت زندگی و رفع انگ

(۳) پیشگیری از انتقال HCV

در نهایت هدف نهایی از درمان، SVR است. SVR به این معناست که HCV RNA ۱۲ هفتۀ بعد از درمان (SVR 12)، به وسیله یک روش مولکولی حساس با توانایی تشخیص حد پایینی مساوی یا کمتر از ۱۵ IU/ml در سرم یا پلاسمای غیر قابل تشخیص باشد.

اقدامات قبل از شروع درمان

قبل از شروع درمان انجام مراحل زیر ضروریست.

۱. تعیین این که آیا بیمار سیروز دارد یا خیر:

- گاهی سیروز واضح است (مثلا وجود اسپلنوگالی یا آسیت یا خونریزی واریس مری)
- برای تشخیص سیروز بیوپسی کبد اغلب لزومی ندارد.
- اگر بیمار سیروز واضح نداشته باشد از روش‌های تصویر برداری به خصوص الاستوگرافی و فایبرواسکن می‌توان استفاده نمود. استفاده از این روش‌ها در سطح

دوم ارجاع قابل انجام است. در فیبرواسکن عدد $12/5 \text{ KPa}$ یا بیشتر به معنای سیروز است.

- اگر الاستوگرافی یا فایبرواسکن در دسترس نباشد یا بیمار مشکل هزینه داشته باشد، در صورتی که شمارش پلاکت بیمار بیشتر از $150,000$ باشد و میزان ALT هم بیشتر از AST باشد می توان بیمار را غیرسیروزی فرض کرد. همچنین می توان از معیارهایی مثل APRI یا FIB4 هم استفاده کرد. نحوه محاسبه APRI score به شرح زیر است.

$$\text{APRI} = \frac{\frac{\text{AST Level}}{\text{AST (Upper Limit of Normal)}}}{\text{Platelet Count } (10^9/\text{L})} \times 100$$

لازم به ذکر است که Upper Limit (حد بالایی) نرمال AST برابر با 40 است. همچنین شمارش پلاکت ها به صورت $10^9/\text{L}$ محاسبه می شود.

توجه: از آنجا که نتایج ارائه شده توسط آزمایشگاهها به صورت $10^6/\text{L}$ ارائه می شود لازمست برای جایگاری عدد در فرمول، 3 صفر آن حذف شود برای مثال اگر شمارش پلاکت در نتیجه آزمایش بیمار $10,000,000$ است عدد درج شده در فرمول باید 100 باشد.

تفسیر APRI score

محققان نتیجه گرفتند که نمره APRI بیشتر از ۱ دارای حساسیت ۷۶٪ و ویژگی ۷۲٪ برای پیش بینی سیروز است. علاوه بر این، آنها نتیجه گرفتند که نمره APRI بیشتر از ۰.۷ دارای حساسیت ۷۷٪ و ویژگی ۷۲٪ برای پیش بینی فیبروز کبدی قابل توجه است. برای تشخیص سیروز، در صورتی که APRI score مساوی یا بیشتر از ۰.۲ باشد دارای ویژگی ۹۱٪ و حساسیت ۴۶٪ می باشد. هرچه APRI score پایین تر باشد (کمتر از ۰.۵)، ارزش پیشگویی کننده منفی (negative predictive value) یعنی توانایی رد سیروز بیشتر است. در مقادیر بالاتر (بیشتر از ۰.۵) ارزش پیشگویی کننده مثبت (positive predictive value) یعنی توانایی تایید تشخیص سیروز بیشتر خواهد بود. مقادیر بین این دو عدد کمتر کمک کننده است. APRI به تنها ی ممکن است به اندازه کافی حساسیت لازم را برای رد بیماری نداشته باشد.

FIB-4 شاخص ساده‌ای است که استفاده از آن برای تعیین فیبروز کبدی کمک کننده است. فرمول

محاسبه:

$$\text{FIB-4} = \text{Age (year)} \times \text{AST(IU/L)} / (\text{platelet count}(10^9/\text{L}) \times \sqrt{\text{ALT(IU/L)}})$$

نتایج FIB-4 به صورت زیر تفسیر می‌شود:

FIB-4 کمتر از ۱/۴۵ به معنای عدم وجود سیروز (فیبروز خفیف = F0-F1)، اعداد بین ۱/۴۵ تا ۳/۲۵ نامعین و اعداد بالاتر از ۳/۲۵ نشان دهنده فیبروز شدید یا سیروز (F3-F4) است.

۲. بررسی کارکرد کلیه

- برای بررسی کارکرد کلیه تست کراتینین سرم به تنها یک کافی است. اگر کراتینین کمتر از ۳ باشد می‌توان درمان را بدون نگرانی شروع کرد. در غیر این صورت باید بیمار را به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع دهید.

۳. بررسی داروهای مورد مصرف بیمار

- تداخل دارویی در درمان هپاتیت C بسیار مهم است.
- توصیه می‌شود تا برای بررسی تداخلات دارویی به سایت زیر مراجعه نمایید:

<http://hep-druginteractions.org/checker>

- تنها دارویی که مصرف همزمان آن با DAAs تداخل بسیار جدی و خطر مرگ دارد است. Amiodarone

- اگر دارویی غیرضروری در فهرست داروهای مورد مصرف بیمار قرار دارد، توصیه می‌شود تا در طول مدت درمان هپاتیت C با داروهای DAAs ، داروهای غیر ضروری قطع شده و بعد از خاتمه درمان مجدد آغاز شوند.

۴. شمارش ویروسی و تعیین ژنوتیپ

- خوشبختانه در حال حاضر، داروهای موثر بر تمام ژنوتیپ‌ها (pangenotypic) در کشور عزیزمان تولید می‌شوند. بنابراین انجام تست تعیین ژنوتیپ در حال حاضر در

انتخاب مسیر درمانی نقشی ندارد و جز برای مقاصد پژوهشی لازم نیست انجام شود.

شمارش ویروس هم نقشی در انتخاب داروهای موجود و مدت درمان ندارد.

۵. بررسی آنزیم‌های کبدی

• توصیه می‌شود تا آنزیم‌های کبدی قبل از شروع درمان چک شوند تا مبنای مقایسه

برای بررسی‌های بعدی قرار گیرند. هرچند که اگر آزمون (PCR) HCV-RNA بیمار

مثبت باشد؛ چه آنزیم‌های کبدی بالا باشند و چه نرمال باشند درمان لازم است تا

شروع شود.

۶. بررسی عفونت همزمان با ویروس هپاتیت B

• برای تعیین ابتلای به هپاتیت B صرفاً انجام آزمایش کیفی HBsAg کافیست.

(الگوریتم شماره ۱) در صورت ابتلای همزمان فرد به هپاتیت B و C، بیمار باید

برای درمان به سطح تخصصی بالاتر ارجاع شود.

۷. بررسی فرد از نظر ابتلا به HIV: عفونت همزمان HIV در مبتلیان به HCV شایع

است. در صورت ابتلای فرد به عفونت همزمان HIV و HCV، بیمار باید برای درمان،

به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع شود.

درمان

در درمان هپاتیت C نکته بسیار مهم این است که داروهای DAAs تداخلات دارویی مهمی دارند و لازم است قبل از شروع درمان تمامی داروهای مورد مصرف بیمار بررسی شوند. داروهایی که امکان قطع آنها در مدت چند ماهه درمان هپاتیت C وجود دارد (نظیر استاتین‌ها) حتماً قطع شده و بعد از اتمام درمان هپاتیت C دوباره شروع شوند.

در بازار دارویی امروز ایران، سه رژیم درمانی برای هپاتیت C وجود دارد که تقریباً بر تمام ژنوتیپ‌ها اثر دارد. استاندارد درمان در ایران، استفاده از این داروهاست چون قبل از شروع درمان با آنها نیازی به انجام تست تعیین ژنوتیپ نیست و هزینه کمتری بر بیمار تحمیل می‌کند. اثربخشی این سه رژیم درمانی و عوارض جانبی آنها کاملاً به هم شبیه است و از این نظر ارجحیتی بر هم ندارند. لیکن از رژیم سوم درمانی که ترکیبی از Sofosbuvir و Ledipasvir است بهتر است در ژنوتایپ‌های ۲ و ۳ استفاده نشود ولی تاثیر رژیم سوم بر روی ژنوتایپ ۳ حول و حوش ۹۰٪ است.

رژیم درمانی شماره ۱:

Daclatasvir (60mg) و Sofosbuvir(400mg)

- این رژیم درمانی هم بصورت قرص واحد ترکیبی و هم بصورت قرص‌های جداگانه در بازار ایران موجود هستند.
- ترکیب فوق بر تمام ژنوتیپ‌ها تاثیر دارد.
- میزان مصرف دارو یک قرص روزانه به مدت ۱۲ هفته می‌باشد که می‌شود با یا بدون غذا مصرف شود.

رژیم درمانی شماره ۲:

Velpatasvir(100 mg) و Sofosbuvir(400mg)

- این دارو بصورت قرص واحد ترکیبی در بازار کشور موجود است.
- ترکیب فوق بر تمام ژنوتیپ‌ها تاثیر دارد.
- میزان مصرف دارو روزانه یک قرص به مدت ۱۲ هفته می‌باشد که می‌تواند با یا بدون غذا مصرف شود.

رژیم درمانی شماره ۳ :

Sofosbovir (400mg) و Ledipasvir(90 mg)

- این دارو بصورت قرص واحد ترکیبی در بازار کشور موجود است.
- این دارو بر ژنوتایپ‌های شایع ویروس هپاتیت C در ایران موثر است. ولی تاثیر این رژیم بر روی ژنوتایپ ۳ حول و حوش ۹۰ % است. تاثیر عمدۀ این رژیم بر روی ژنوتایپ های ۱ و ۴ است.
- میزان مصرف دارو روزانه یک قرص به مدت ۱۲ هفته می باشد که می تواند با یا بدون غذا مصرف شود.

ذکر این نکته ضروری است که با هر سه نوع رژیم درمانی مذکور ، طول دوره درمان در بیماران غیرسیروتیک ۱۲ هفته (۸۴ روز) و در بیماران سیروتیک ۲۴ هفته (۱۶۸ روز) با یا بدون ریباویرین می باشد.

پیگیری

نظر به اهمیت مصرف صحیح و به موقع دارو در پیشگیری از مقاومت دارویی ، لازم است تا دارو تحت نظارت مستقیم (DOTS) پزشک درمانگر یا کارشناس واحد مشاوره هپاتیت مصرف شود. بیمار باید برای دریافت دارو به طور ماهیانه به پزشک مراجعه نماید. پزشک باید ۱۲ هفته پس از اتمام درمان، برای بیمار، آزمایش کیفی HCV RNA (PCR) انجام دهد. بر حسب شرایط مالی و

روانی بیمار، پیگیری به صورت زیر پیشنهاد می‌شود:

۱. پیگیری بیمار در هفته ۴ درمان:

- پرسش در مورد عوارض احتمالی دارو
- چک کردن ALT و AST
- نرمال شدن این آزمایش در کاهش اضطراب بیمار موثر است.
- در صورت افزایش بیش از دو برابر ALT و AST نسبت به نتیجه آزمایش قبل، باید به سایر علل از جمله مصرف الكل یا عفونت همزمان هپاتیت B یا بیماری کبد چرب شک کنید. در صورت لزوم بیمار را به مرکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع نمایید.

• بررسی کراتینین

- اگر میزان کراتینین سرم بیشتر از ۳ شود بیمار را سریعاً به مرکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع کنید.
- ۲. پیگیری هر ۴ هفته تا پایان مدت درمان

در این پیگیری لازم است تا:

- در مورد عوارض احتمالی دارو از بیمار پرسش شود.
- ALT و AST و کراتینین سرم بررسی شود.

تعیین پاسخ به درمان

برای تعیین پاسخ به درمان لازم است تا :

- ۱۲ هفته پس از خاتمه درمان (PCR) کیفی چک شود .
- در صورت منفی بودن HCV-RNA(PCR) گفته می شود بیمار به SVR رسیده که به معنای موفقیت درمان HCV است.
- مثبت بودن PCR در این مرحله شکست درمان محسوب می شود و در این صورت لازم است بیمار را به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع دهید.
- گاه مثبت بودن PCR بخصوص در معتادان تزریقی، به علت ابتلای مجدد به عفونت HCV است نه شکست درمان.

پیگیری پس از پایان درمان

در بیماران غیر سیروتیک نیازی به پیگیری پس از خاتمه درمان نیست ولی در بیماران سیروتیک لازم است:

- به بیمار یادآوری شود که ویروس از بین رفته ولی آسیب کبد همچنان باقی است و نیاز به ادامه پیگیری دارد.
- هر ۶ ماه یک بار باید Alpha-Feto protein (AFP) و سونوگرافی کبد انجام شود. در صورت افزایش AFP یا دیدن توده کبدی جدید با شک به Hepatocellular

بیمار را به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع دهید.

- پیشنهاد می شود ۶ الی ۱۲ ماه پس از HCV-RNA(PCR) SVR مجدداً کیفی بررسی گردد.
- به بیمار، بخصوص معتقدان تزریقی، یادآوری شود که حتی با درمان اینمی بر علیه HCV ایجاد نمی شود و در صورت عدم رعایت موارد پیشگیری، احتمال عفونت مجدد وجود دارد.

کنتراندیکاسیون های درمان بیمار توسط پزشک عمومی

ذکر این نکته ضروریست که در موارد زیر درمان مبتلایان به هپاتیت C توسط پزشک عمومی، ممنوع است:

- در صورتی که سیروز وجود داشته باشد:
- سیروز واضح (مثلا وجود اسپلنوگالی یا آسیت یا خونریزی واریس مری یا آنسفالوپاتی)
- سیروز غیر واضح (عدد KPa ۱۲/۵ یا بیشتر در فایبرو اسکن)
- شمارش پلاکت کمتر از ۱۵۰,۰۰۰
- میزان ALT کمتر از AST
- اگر کراتینین سرم بیشتر از ۳ باشد

- در صورتی که بیمار Amiodarone مصرف می کند) همzمان آن با DAAs تداخل بسیار جدی و خطر مرگ دارد) یا داروهایی که منع مصرف مطلق دارد.
- دوران بارداری
- در صورت وجود عفونت همzمان HIV با HCV
- در صورت وجود عفونت همzمان HCV با هپاتیت B

اندیکاسیون‌های ارجاع به سطح تخصصی بالاتر (بیمارستان)

بیماری که تحت درمان با داروهای DAAs است در مواردی لازم است تا به سطح تخصص بالاتر(بیمارستان) ارجاع شود. لذا پزشک عمومی درمانگر باید:

- در صورت افزایش بیش از دو برابر ALT و AST نسبت به نتیجه آزمایش قبلی، باید به سایر علل از جمله مصرف الکل یا عفونت همzمان هپاتیت B یا بیماری کبد چرب شک کند. در این صورت باید بیمار را به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع دهید.
- مثبت بودن PCR ، ۱۲ هفته پس از اتمام درمان به معنی شکست درمان محسوب می شود. در این صورت لازم است تا تست HCV-RNA(PCR) انجام شود. باقیتی پس از تکرار PCR و اطمینان از مثبت بودن این آزمایش، بیمار را به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع دهید.

- در بیمار سیروتیک هر ۶ ماه یک بار باید Alpha-Feto protein (AFP) و سونوگرافی کبد انجام شود. در صورت افزایش AFP یا دیدن توده کبدی جدید با شک به بیمار را به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع دهید.
- بیماران دچار عفونت همزمان HIV با HCV را باید برای درمان به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع کنند.
- بیماران دچار عفونت همزمان HBV با HCV را باید برای درمان به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع کنند.

اندیکاسیون‌های اعزام فوری بیمار به بیمارستان

در صورت داشتن هر کدام از علائم زیر لازم است تا بیمار مبتلا به هپاتیت بلافاصله به بیمارستان اعزام شود:

- اختلال سطح هوشیاری (از جمله وجود علائم خواب آلودگی، گیجی، عدم آگاهی به زمان و مکان و...)
- اختلال رفتار (شامل علائم بی‌توجهی، سرخوشی یا اضطراب، کاهش کارایی فردی، رفتار پرخاشگرانه)
- خونریزی حاد
- استفراغ شدید

• حاملگی

نکات مفید

- درمان هپاتیت C با داروهای DAs هم زمان با داروی Amiodarone منع مطلق دارد و ممنوع است.
- در صورت ابتلای همزمان به هپاتیت B (با اندیکاسیون درمان) درمان هر دو ویروس باقیستی به طور همزمان انجام شود.
- در حاملگی، درمان هپاتیت C را با داروهای DAs شروع نکنید.
- خانم مبتلا به هپاتیت C در حین مصرف دارو، باید از حاملگی پیشگیری نماید.
- درمان در بیمارانی که قبلاً به درمان مبتلی بر اینترفرون پاسخ نداده‌اند همانند سایر بیماران است.
- درمان در بیمارانی که داروهای سرکوب کننده ایمنی مصرف می‌کنند همانند سایر بیماران است.
- بیماران دچار عفونت همزمان HBV یا HIV را برای درمان، به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع کنید.
- در موارد سیروز پیشرفتی (وجود آسیت، انسفالوپاتی و غیره) بیمار را به مراکز تخصصی سطح بالاتر ارجاع دهید.

- بهتر است داروهای statin (مانند آتورواستاتین و) و نیز داروهای PPI (نظیر امی پرازول و...) در حین درمان با DAs قطع شوند.

تداخلات دارویی

- در مصرف همزمان SOF/LDV و نیز SOF/VEL با داروهای غیر قانونی چه تغییری و چه سوء مصرف موادی مانند آمفتامین، کانابیس، کوکائین، دیازپام، اکستازی(MDMA)، متادون، اکسی کدون، مت آمفتامین، و فن سیکلیدین (PCP) هیچگونه تداخلی گزارش نشده است.
- مصرف همزمان SOF/LDV و نیز SOF/VEL با داروهای موثر بر سیستم اعصاب مرکزی از جمله داروهای خد افسردگی (نظیر Amitriptyline ، Paroxetine، Fluoxetine ، Escitalopram، Duloxetine، Citalopram (Venlafaxine و داروهای آنتی سایکوتیک) (نظیر Trazodone ، Sertraline ،Flupentixol ,Clozapine ،Chlorpromazine، Aripiprazole، Amisulpiride (Zuclopentixol و Risperidone ، Quetiapine، Olanzapine ، Haloperidol بلامانع است . تنها در مصرف همزمان SOF/LDV با داروی آنتی سایکوتیک Paliperidone نیاز به تعديل دوز یا تغيير زمان تجويز یا بررسی بيشتر می باشد.

- مصرف همزمان SOF/VEL و یا SOF/LDV با داروهای ایمونوساپرسانت (نظریر و Sirolimus Mycophenolate ، Etanercept ، Cyclosporine ، Azathioprine (بلامانع است. Tacrolimus
- گروه داروهایی مهمی که مصرف هم زمان آنها با DAAs کنتراندیکاسیون مطلق یا نسبی دارد در جدول شماره ۱ آورده شده است:

جدول شماره ۱: تداخلات دارویی

گروه دارویی	خانواده	دارو	رژیم درمانی SOF/LDV	رژیم درمانی SOF/VEL	رژیم درمانی SOF/DCV
		Tenofovir Disoproxil Fumarate	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	مجاز
ARV (Anti Retro Viral)	NRTIs	Efavirenz	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	منع مصرف	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر
NNRTIs	Nevirapin	مجاز	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	منع مصرف	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر
	Etravirin	مجاز	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	منع مصرف	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر
	Gemfibrazil	مجاز	مجاز	مجاز	مجاز
lipid lowering drugs	Fenofibrate	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	تعدیل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	مجاز
	Atorvastatin	تعدیل دوز یا تغییر زمان			

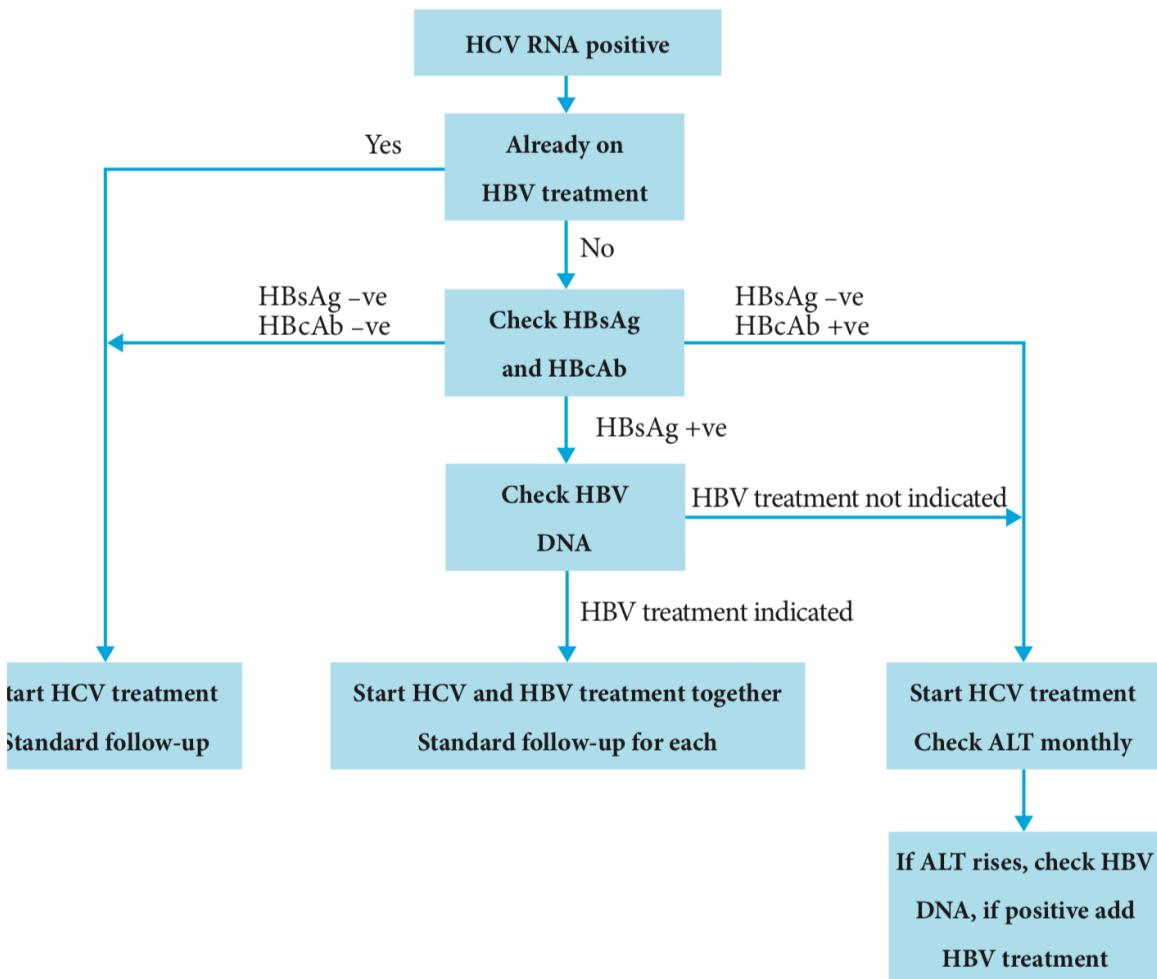
تجویز یا بررسی بیشتر	تجویز یا بررسی بیشتر	تجویز یا بررسی بیشتر		
تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	Fluvastatin	
تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	Lovastatin	
تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	Pitavastatin	
تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	مجاز	تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	Pravastatin	
تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	تعديل دوز یا تغییر زمان تجویز یا بررسی بیشتر	منع مصرف	Rosuvastatin	

تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	Simvastatin	
منع مصرف	منع مصرف	منع مصرف	Amiodarone	
تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	Digoxin	Anti-arrhythmics
مجاز	مجاز	مجاز	Flecainide	
مجاز	مجاز	مجاز	Atenolol	
مجاز	مجاز	مجاز	Bisoprolol	
تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	Carvedilol	Betablockers
مجاز	مجاز	مجاز	Propranolol	
تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	Amlodipine	
تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	Diltiazem	Calcium channel blockers

تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	مجاز	مجاز	Nifedipine	
مجاز	مجاز	مجاز	Losartan	
مجاز	مجاز	مجاز	Doxazosin	
مجاز	مجاز	مجاز	Enalapril	
تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	مجاز	مجاز	Clopidogrel	
تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	Dabigatran	Antiplatelets and Anticoagulants
مجاز	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	Ticagrelor	
---	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	تعديل دوز يا تغير زمان تجويز يا بررسی بیشتر	Rivaroxaban	
مجاز	تعديل دوز يا تغير زمان	تعديل دوز يا تغير زمان	Warfarin	

	تجویز یا بررسی بیشتر	تجویز یا بررسی بیشتر			
--	-------------------------	-------------------------	--	--	--

الگوریتم ۱: تصمیم گیری برای درمان هپاتیت B در مبتلایان به هپاتیت C

منابع

1. European Association for the Study of the Liver .EASL Recommendations on Treatment of Hepatitis C. Journal of Hepatology 2018; 69: 461–511.
2. Sinn D.H, Cho E.J, Kim J.H, Kim D.Y, et al..Current status and strategies for viral hepatitis control in Korea. Clinical and Molecular Hepatology 2017; 23:189-195.
- 3.Alavian S.M, Hajarizadeh B, Bagheri Lankarani K, Sharifi H, et al. Recommendations for the clinical management of Hepatitis C in Iran: A consensus –based national Guidline.Hepat Mon. published online 2016 August 13.
- 4 .Hughes B.L, Page C.M, Kuller J.A. Hepatitis C in pregnancy: screening. Treatment and management.. Society for Maternal-Fetal Medicine (SMFM) Consult Series 2017 November.
5. Alavian S.M, Hajarizadeh B, Sharifi H. Update on recommendations for the clinical management of Hepatitis C in Iran 2017.Hepat Mon. published online 2017 November 20.
- 6.Popping S, El-Sayed M, Feld J, Hatzakis A, et al. Report from the international viral hepatitis elimination meeting (IVHEM), 17-18 November 2017, Amsterdam, the Netherlands: gap and challenges in the WHO 2030 hepatitis C elimination framework. Journal of Virus Eradication 2018;4:193-195.
7. Bartlett S.R, Fox P, Cabatingan H, Jaros A, et al. Demonstration of near elimination of hepatitis C virus among a prison population: the Lotus Glen Correctional Center hepatitis C treatment project.Clinical Infectious Diseases. 2018; 67: 460-462.
8. NHS. Hepatitis. [cited Feb, 2019]. Available from: <https://www.nhs.uk/conditions/hepatitis>
9. World Health Organization. Global Hepatitis Report, 2017. [cited Feb, 2019]. Available from <https://www.who.int/hepatitis/publications/global-hepatitis-report2017/en/>
10. World Health Organization. Guild lines on hepatitis B and C testing.2017.
11. Hepatitis C: An In-Depth Guide [cited March 2019]. Available from:
<https://www.catie.ca/en/practical-guides/hepc-in-depth/testing/counselling-info>
12. Hepatitis C. Key facts. [cited July 2019]. Available from:
<https://www.who.int/en/news-room/fact-sheets/detail/hepatitis-c>
13. World Health Organization. GLOBAL HEPATITIS REPORT,2017

۱۴. کمیته کشوری ایمن سازی وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی برنامه و راهنمای ایمن سازی مصوب کمیته
کشوری. تهران. صندوق کودکان سازمان ملل متحد. ۱۳۹۴.